

Potíže s láskou

Martin Šmíd

(2016-2022)

Rok 1

Pojďme se bát
Zjistíme snad
Kdo má jak rád

Tohle dítě
Okouzlí tě
Vezmu si tě
Říká skrytě

Soka hanit
Do tmy slanit
V snaze bránit
Těžce zranit

Odpuštění?
Jenom snění
Ve vězení
Ale není

Všechno je jinak
Než bychom chtěli
Půlka je toho
Co mělo bejt celý
Ale pořád jsme to my

Oba se hrabem
Ze stejný díry
Každej z nás cítí
V zádech pach síry
Každej z jiný Sodomy

Nevidím nic než
Sebe a tebe
Mazlavou hlínu
Nad hlavou nebe
Přitom myslím na stromy

Každej z nás míří
K jinýmu pólu
Když si chcem pomoct
Táhnem se dolů
Do ty starý pohromy

Naše láska je ukrytá v strachu
Kdo se nebojí je nevěrný
Kdo si zlomí kost, natrhne šlachu
Jak by přinesl květ nádherný

Kdo se raduje je podezřelý
Povolen je jen odstup a klid
Občas bušíme na dveře cely
Kterou bojíme se opustit

A tak ten náš strach drží nás v šachu
Já i tohleto bojím se psát
Když strach bojí se druhého strachu
Těžko můžou se pomilovat

Dokud má pravda dvě strany
Netušíš kudy se dát
Nic není daný

Dokud má pravda dvě rady
Neber si, i kdybys měl
Umírat hlady

Dokud má pravda dvě tváře
Radši mlč než bude tvá
Vypadat staře

Rok 2

Kde zuřil boj, se teď rozhostil klid
Všichni jsou pryč, jsem tu skoro jen já
Tělo snad ještě půjde použít
Duše chce spát, ale živá se zdá

Čas do další bitvy vyrazit

Houbičko za tričkem
Kytičko pod stolem
Čertíčku v krabičce
Jak tě mít rád?

Usušit, zahřívát
Nešlapat zalívát
Nebo si počkáme
Do nebe snad?

Chvíli jsem byl Šimon
Ty zas Veronika
Pořád to však nejde
Jenom chaos vzniká
Kolik metrů cesty
Je za pohlazení?

Každej musí vyjít
Na svou vlastní horu
Vypadají jako
jedna na obzoru
Tak to ale není

Čistá duše by nežárlila
Co jde by věřila
Že ji ta druhá nezahladila

Asi by se nevztekala
Jak věci jsou by je brala
Kostel by nepotřebovala

Politiku by nedělala
Dělala by co by chtěla
Ať už kolem toho
Kdo chce co chce dělá

Rezavý hřebíky?
Kdo je tam nasypal?
Lze začít od píky?
Bosí se vydat dál?

Nakolik beznaděj
Se do nás obtiskla?
Rezavý hřebíky
Rozbitý střepy skla

Musím si zatáhnout iluzie
Aby se sen mi moh' zdát
O tom, jak se mi teď dobře žije
Milován jsem a mám rád

Během dne často pak zapomenu
Že mám iluzie stažený
Hrdinně bojuju v lásky jménu
Večer pak usínám sražený

Ty říkáš že víš
Co ti udělali
U sebe to nevím
Ale zraněný jsme stejně

Prej to bylo, když jsme byli malí

Rok 3

Srdce mi muselo ztvrdnout jak kámen
Abych to prošel a moh' zůstat živ
Nebo mi snad sundáš tu tíhu z ramen
Aby zas hořelo, tak jako dřív?

Jak horkej brambor
Na pingpong míček
Odpadu mluva
Ztracený klíče

Kdo ponese to
Kdo klid mít bude
Asi se to spíš
Rozprskne všude

To se musím rozřezat
Abys mě měla ráda?
Je dost těžký mít tě rád
Když bejt zdravěj je zrada

Dal jsem ti své srdce
A ty sis ho vzala
V masomělnku rozemlela
Po podlaze rozpatlala

Nametu to na lopatku
Jenom nevím, co teď s tím
Kočkám bych to dávat nechtěl
Nejlíp spálit někde v lese

Kde jde dostat nový srdce?

Bolest nebo apatie
V čem se asi lépe žije?

Nějakej závěr?
Zvrat? Uklidnění?
Katarze? Shoda?
Ne. To tu není.

Rok 4

Scény
Okliky
Souvislosti

SOS

Ale jsem snad já nějaký záchranář?

Rok X

Láska má v sobě bolest, že skončí
Nezmizí, jak chceš se snaž
Čím větší láska, tím je to horší
Tím větší trápení máš

Dobře to víš a stejně ji hledáš
Jak lev se rveš za svůj sen
Na chvíli zazáří, v mžiku ji nemáš
Palčivou vzpomínku jen

Bolesti vítám tě, vím že se vrátí
Jen nevím za kolik dní
Čekám ji, věřím, že její slib platí
Snad dřív než v den poslední